

той, като погледналъ, видѣлъ, че извержението изчезнало, но послѣдствията били ужасни: лицето на едната станало бѣло, на другата — червено, зелено, жълто, синьо, виолетово и черно. Тогава той се хваналъ за главата, а тия дъщери искали да скриятъ по нѣкой начинъ цвѣта на лицето си, но тия цвѣтове останали: пуцали си кръвъ, бѣлили си лицето, разтривали го, мили го и пр., но всичкитѣ усилия останали безъ резултатъ. Тогава царятъ извикалъ сина на слънцето и го изпратилъ обратно на слънцето. А тия дъщери, задѣто били невнимателни — първата позаспала, а другитѣ не бодърствували върху своитѣ чувства — баща имъ ги пратилъ на земята, като ги прѣобърналъ на цвѣта, да научатъ урока си. За туй имате сега бѣлички, червеники, жълтички и т. н. т. цвѣта. Тѣ сж все дъщеритѣ на царя Ормуздъ. Тѣй казва митътъ. Обаче, този синъ, като отишълъ на слънцето, билъ много наскърбенъ, задѣто, като ималъ желание да направи едно добро, причинилъ такава пакостъ. И тѣй, митътъ казва: това станало причина да се създаде нашата земя, за да могатъ тия дъщери слѣдъ врѣме да върнатъ своята хубостъ. И като прѣдставили това дѣло прѣдъ Господа, той забѣлѣжилъ дълбокитѣ причини на станалото и казалъ: „Азъ ще се заема да изгладя видимитѣ погрѣшки и ще поправа всичко“. Краскитѣ първоначално били много груби, но, като се върналъ царскиятъ синъ на слънцето, много плакалъ: любовта му станала толкова силна, че образувала роснитѣ капки. И тия росни капки — този дъждъ билъ отъ сина. Тѣ омивали роснитѣ цвѣта, но краскитѣ не се измивали. Тогава той ги нагрѣвалъ и ги милвалъ съ слънчевитѣ лъчи, но пакъ не могълъ да ги изчисти и забѣлѣжилъ, че краскитѣ ставали все похубави и похубави. Видите ли, какъ една малка причина докарва голѣми послѣдствия? — Тази муха какво направила? Но ще каже нѣкой: „Отдѣ се намѣри тя“. Ако тази муха не бѣше оставила извержението си върху бърната на царската дъ-